

VIRKSOMHETSREGNSKAP 2015 VIRKSOMHETSPLAN 2016

- S 2 Omstilling eller oppløsning
Prinsippet om non refolement
- S 3 Det flyktningepolitiske forliket
Uttransporteringsprogrammet
- S 4 Den europeiske våren – Den store oppmuntringen
Displaced Persons – Den grusomme statistikken
- S 5 Hvem åpnet slusene?
- S 6 ISILs sosialpolitikk
- S 7 Hvem eier krigen?
- S 8 De gamle skillelinjene
- S 9 Barbariske strukturer
- S 10 Hvordan forebygge?

Rådgivningsgruppa i året som gikk – 2015

- S 11 Kampen for menneskerettigheter 2015
Vi utfordrer – Direkte henvendelser til kommunene
Vi utfordrer – Henvendelse til fagmiljøene
Tvangsutsendelser og tvungne forsvinninger
- S 12 Det kliniske menneskerettighetsarbeidet
Organisasjonsutvikling
Om å beskytte
- S 13 Konferanseprogrammet og andre initiativ
- S 14 Status ved årsskifte
- S 15 **Virksomhetsplan 2016**
- S 16 **Prosjekter**

Omstilling eller Oppløsning?

På kontoret er lagt ut virksomhetsregnskap for alle årene fra og med 2006. Med regnskapet for 2015 blir det regnskap for 10 års virksomhet. 10 års innsats med små ressurser. Det heter seg at du kan ikke stige ned i samme elven to ganger, for allerede når du stiger ned i elven første gang, er den ikke lenger den samme. Rådgivningsgruppa i Trondheim er heller ikke den samme. Vi ble dannet som NOAS Trøndelag i 1987, vi la oss ned i 1994, for straks å gjenoppstå som Rådgivningsgruppa. I 1998 ble vi et forbund av Rådgivningsgrupper, som gikk inn i SOS Rasisme, en organisasjon vi ikke passet inn i. (Jf. pågående rettssaker.) I 2002 fortsatte vi alene som Rådgivningsgruppene i Norge. Med tiden smuldret de andre Rådgivningsgruppene bort. Tidens elv er ikke den samme. Spørsmålene er nå:

- Skal vi omstille oss?
- Eller skal vi oppløse oss?

Svarene må vi finne i vårhalvåret 2016.

Selv mener jeg det er viktig at Rådgivningsgruppas kompetanse og erfaringer blir delt med andre og videreført i nye tjenestetilbud. Det gjelder flyktninger og asylsøkeres rett til å organisere seg, og til å bli hørt, til at det kliniske menneskerettighetsarbeidet blir utviklet videre. Det gjelder et utvidet helsebegrep, den enkeltes, gruppens og samfunnets menneskerettslige helsetilstand.

FN-pakten er skrevet i troen på menneskerettighetene, at alle har lik rett til menneskeverd og menneskerettigheter. Dette definerer hver enkelts behov for og rett til beskyttelse. Å søke asyl er å søke beskyttelse, er å kreve sin rett til samme menneskeverd og menneskerettigheter som alle andre.

Prinsippet om non refolement

Det er forkastelig å utsette små barn for fare, som å kaste dem ut på dypt vann. Tilsvarende er det forbud mot å sende noen til et sted eller en situasjon hvor han eller hun risikerer forfølgelse, det vil si alvorlige krenkelser av menneskeverd og menneskerettigheter.

For å vurdere om slik risiko foreligger sier Torturkonvensjonens artikkel 3.2 at man skal ta alle relevante forhold i betraktning, bl.a. hvor vidt det i angjeldende land finnes et gjennomført mønster av grove, flagrante eller omfattende krenkelser av menneskerettighetene.

En viktig oppgave i det kliniske menneskerettighetsarbeidet, for arbeidet med den menneskerettslige folkehelsen, er å avdekke, registrere, ta på alvor og motarbeide slike mønstre. La mitt hovedeksempel være 2015s flyktningestrømmer til Europa.

Det flyktningepolitiske forliket

Verdenserklæringens innledning advarer mot tilsidesettelse av og forakt for menneskerettighetene. Rune Gerhardsen brukte i sin tid uttrykket «*snillisme*» om de samme menneskerettighetene. Den nye innvandrings- og integreringsministeren, Sylvi Listhaug, lanserte ordet «*godhetstyranni*».

Mens det brede flyktningepolitiske forliket synes å være kjemisk fritt for empati, sympati og omtanke for asylsøkernes behov og de krenkelser og lidelser de bærer vitne om. Det er ikke brorskapets ånd som aktiviseres. Tvert imot synes tiltakspakken å låne ytterligere trekk fra et navnfestet og bannlyst mønster for krenkelser av menneskerettighetene, apartheid.

Uttransporteringsprogrammet

Illustrerende er det pågående uttransporteringsprogrammet. I 2015 ble med tvang uttransportert mer enn 7000 avviste asylsøkere. Det som her skal være mitt poeng, er at norsk politi eller andre myndigheter ikke holder rede på hva som skjer med de uttransporterte. De forsvinner rett og slett ut av regnskapet. De blir støtt ut i det store mørket. Etter min forstand dekkes dette av uttrykket «*tvungne forsvinninger*». I følge FNs konvensjon av 2005 mot tvungne forsvinninger er dette forbrytelse mot internasjonal lov. Antallet tatt i betraktning, oppfatter jeg hele programmet som en forbrytelse mot menneskeheten. I år forventes transportert ut like mange.

De uttransportertes skjebne er ikke gjenstand for statistikk og rapportering. Vi vet ikke svar på spørsmålet hvor og hva det blir av dem? Hvor mange som integreres eller reintegreres til en menneskerettslig tilværelse? Hvor mange som fanges opp av mafia og andre kriminelle grupperinger, militser, jihadister osv.? Og hvor mange som fortsetter flukttilværelse i den store fluktuerende hop av flytende flyktninger?

Slik jeg ser det, fungerer norsk og europeisk flyktningepolitikk og -praksis som en destabiliseringsstrategi:

- Den sperrer for Verdenserklæringens artikler 13.2 og 14.1, retten til å forlate sitt land for kunne reise til et annet og søke og ta imot asyl.
- Den ser flyktningkonvensjonen som en sorterings- og ekskluderingsmekanisme som leses av artikkel 1, i stedet for å lese konvensjonen i sin helhet som en inkluderings- og integreringsmekanisme i samsvar med Verdenserklæringens artikler 1 og 2; at vi, alle mennesker, er født frie, og med samme menneskeverd og menneskerettigheter, og at vi bør handle mot hverandre i brorskapets ånd.
- Derved stimuleres kulturer for ulikeverd og adskillelse, den ideologien som på afrikaans fikk betegnelsen «*Apartheid*»

Den europeiske våren – Den store oppmuntringen

Det var en humanitær katastrofe. Tusenvis av flyktninger druknet i Middelhavet, på sin vei fra Libya til Italia. Europeiske myndigheter kunne ikke annet enn å sette inn katastrofehjelp.

Hvorpå slusene åpnet seg for en ny flyktningestrøm, de kom i hundretusenvis, fra Tyrkia, over havet til Hellas, og videre i store horder nordover i Europa. Og så enda en flyktningestrøm, rettet mot Norge, gjennom Russland til Storskog i Finnmark.

Flyktningeforlik og innstramminger: Norske statlige myndigheter sender tydelige signaler at slike horder av asylsøkere ikke er velkomne.

Det som etter mitt syn er den store oppmuntringen, er at norske enkeltpersoner, i titusenvis og hundretusenvis, tar kontakt med asylsøkerne, i Hellas og ved mottakene, ønsker velkommen, Welcome Refugees, og hjelper dem på deres vei.

Det er her, i forhold til denne bevegelsen, at Rådgivningsgruppa i tiden som kommer og etter mitt syn kan gjøre mest nytte for oss.

Displaced persons -Den grusomme statistikken

Sitat fra «*World at War – UNHCR, Global Trends – Forced Displacements in 2014 – p 5:*

It is not just the scale of global forced displacement that is disconcerting but also its rapid acceleration in recent years. For most of the past decade, displacement figures ranged between 38 million and 43 million persons annually. Since 2011 however, when levels stood at 42.5 million,

these numbers have grown to the current 59.5 million – a 40 per cent increase within a span of just three years

For sammenligning siterer jeg fra Wikipedia; «*Displaced persons camp – DP camps following World War II*»:

Combat operations, ethnic cleansing, and the fear of genocide resulted in millions of people being uprooted from their homes in the course of World War II. Between 11 million and 20 million people were displaced.

Etter Andre Verdenskrig gjennomførte Europa en kjempedugnad for å finne plass til alle displaserte mennesker, med tilhørende menneskeverd og menneskerettigheter. (Jf. fredsprisen til Pater Pire – Samtidig er det verdt også å minnes fredsprisen til Fritjof Nansen etter Første Verdenskrig)

Overgangen fra å være et integrert menneske til å bli displaced person er en menneskerettslig kollaps. At Verdenssamfunnet på tre år fikk økt antallet displaced persons med 40 % er en menneskerettslig og humanitær katastrofe. Å avgrense innsats og oppmerksomhet til «*å hjelpe i nærområdene*», virker på meg trangsynt, og er egnet til å befeste ideer om at noen mennesker er mindreverdige og med fordel kan oppbevares i leire, med «*nøktern standard*». Konsentrasjonsleirer og liknende oppbevaringsplasser hører til det Torturkonvensjonens artikkel 3.2 omtaler som gjennomførte mønstre av grove, flagrante eller omfattende krenkelser av menneskerettighetene.

Verdt å ha i mente er at den livets skole displaserte mennesker er fanget i, ikke nødvendigvis er en god skole. Jf. at både jihad-grupper og andre militser høster mange av sine soldater og støttetropper nettopp i slike leirer, tilsvarende det etter hvert er kjent og forstått at utilpasse og ubefestede sjeler blant første og andre generasjon innvandrerungdom er yndet målgruppe for verving av fremmedkrigere.

Hvem åpnet slusene?

Plutselig kom de, i hundretusenvis, fra Tyrkia til Hellas. Hvem åpnet slusene? Jeg gjetter Tyrkia. Tyrkia har flere millioner flyktninger i sin midte, noen i leirer, noen flytende. Hasteavtalen mellom EU og Tyrkia var i det vesentlige en avtale om å stenge slusene. Pris: 3 milliarder Euro og nye forhandlinger om medlemskap. De det gjaldt, flyktningene, var neppe representerte, enn si part i forhandlingene. Etter mitt syn har avtalen karakter av handelsavtale, om et meget stort parti mennesker.

Så kan man spørre: Hvem organiserte transporten av asylsøkere gjennom Russland til Storskog?

Personlig tviler jeg på at arrangørens motiver og asylsøkernes var identiske. Å utvikle nye innvandringspolitiske tiltak mot denne gruppen vil, som mange innvandringspolitiske tiltak allerede er, i stor utstrekning være å rette sine sanksjoner mot uskyldig tredjeperson.

ISILs sosialpolitikk

Ved revolusjonen i Iran flyktet eller ble drevet ut flere millioner mennesker, bl.a. Irans rojalistiske elite. De etterlot seg store verdier, som ble konfiskert og samlet i religiøse fond, til bruk i den fortsatte religiøse revolusjonen, utenfor parlamentarisk innsyn og kontroll.

Det religiøse regimet la ikke fra seg slike inntektskilder. Siden den gang har mange fiender av revolusjonen fått muligheter til å flykte, men mot å etterlate store verdier, og selvfølgelig å betale for transport og smugling. Smugling av mennesker, våpen og narkotika gir gode inntekter. Smuglingen ble i stor utstrekning arrangert av grupperinger som sto regimet nær, (Prinsippet om Bazaar og Moské, svarer til prinsippet om Børs og Katedral)

Et annet trekk å merke seg ved den iranske revolusjonen er de påfølgende krigene, først mot kurderne, så mot Irak. Krig brukt som patriotisk virkemiddel til å holde befolkningen samlet, av religiøse dimensjoner.

Det er å merke seg at ISIL ikke startet krigen i Syria. Man kan heller si at de har kuppet den. Også Al Qaeda med Nusra-fronten har meldt seg på. Men i dette tilfellet er det altså ISIL som har gjort det store kuppet. De har gått i kompaniskap med Baathister, som er Saddams (og Assads) tidligere parti, og med dem Krigere fra Naqshbandis Orden, (som er en mektig Sufi-slekt i Irak og Iran) Med sine suksesser og nådeløse hatpropaganda samler ISIL seg rikdom, fremmedkrigere, utbredelse og tilslutning fra mange stammer og religiøse grupperinger.

Også Khomeini regnet seg som Khalif, *etterfølger*. Khomeini var *Tilhenger av Ali, Shiat Ali*. Han kunne føre sin mannlige arvelinje tilbake til Ali. Ali var profetens svigersønn og ble den fjerde Imamen. ISILs Khalif, Abu Bakr Bagdadi, har tatt navn etter den første Imamen. Skismaet og striden mellom Sunni og Shia er en strid om hvem som skal arve profeten.

Vi vet at ISIL har store inntekter: fra salg av olje, bl.a. til Tyrkia, fra salg av kulturskatter, fra kidnappinger, pengeutpressing, skattlegging osv. Vi vet at de halshugger og at de bruker minoritetskvinner som slaver, at de stiller kvinner til rådighet som soldatbruder og som forsmak på de mange jomfruene som venter i paradiset. Vi vet at de trener barn til å bli soldater og selvmordsbombere. De har også kynisk tankegang i forhold til (unge) menn de finner på erobringens vei, de som på ulike måter kan og vil tjene kalifatet, og slike som kan vise seg lønnsomme på andre måter, f.eks. ved at de etterlater seg verdier, kan kjøpe seg fri, brukes som organleverandører, eller i spektakulære selvmordsaksjoner, nærmest hvor som helst det måtte falle seg.

ISIL er en ondartet svulst med stor spredning. Den er skapt av krig og sprer seg spesielt godt i vev som er skadet av krig.

ISIL og ISILs virksomhet er én av mange strukturer i området som kan omtales med ordene fra Torturkonvensjonens artikkel 3.2; et gjennomført mønster av grove, flagrante eller omfattende krenkelser av menneskerettighetene.

Hvem eier krigen?

Den dagen Norge vedtok å sende *KV Andenes* til Gulfkrigen, kontaktet jeg min militære avdeling og fikk vite hvor jeg kunne levere mitt våpen. Dette var ikke min krig. Det burde ikke vært Norges og våre alliansers krig heller, ikke den og ikke de påfølgende krigene i Afghanistan, Irak og Libya.

Det er fristende, men for omfattende, å gi en oversikt over de siste 100 årenes krigshistorie i Midtøsten, et nettverk av kriger, skiftende interesser og skiftende allianser, fra oppløsningen av det Ottomanske riket og fram til nå. (Se f.eks. FN-Sambandets digitale atlas, Globalis) Det vil være en oversikt over utvikling av mønstre av grove, flagrante og omfattende krenkelser av menneskerettighetene. Norge og Europa har vært med. Det vil si, vi er en del av årsaksmønsteret.

Her bare noen betraktninger om den syriske krig,

- slik den ble utløst av et forsøk på en arabisk vår i 2011,
- men utviklet seg til en slags alles kamp mot alle,
- ikke ulikt de norske kongesagaene,
- fram til dagens krigsteater,
- med branner fra Somalia i sørvest til Afghanistan lengst i øst.

- Det er dette kaoset som de siste tre årene har gitt den største økningen i antallet Displaced Persons.

I krigenes regnskap bør vi ikke glemme de fredelige aktørene, som katastrofehjelp, nødhjelp, flyktninghjelp og helsehjelp. Her skal spesielt nevnes to bevegelser Rådgivningsgruppa selv er beslektet med:

- Den arabiske våren – jf. nellikrevolusjon og oransjerevolusjon og Nobels fredspris 2015.
- Refugees welcome – som jeg har kalt Den europeiske våren. Det gjelder de samme menneskene. Det ene følger den andre.

På tross av at vi er naive; personlig mener jeg det er verdt å hegne om slike bevegelser, spesielt så lenge de er uegennyttige, uavhengige, humørfylte og ikkevoldelige. De representerer demokratiske og menneskerettslige korrektiv og initiativ. Etter mitt syn er de en forutsetning for demokratisk utvikling.

De gamle skillelinjene

La oss ikke glemme den gamle striden mellom Shia og Sunni.

Iran med den åndelige fører og førerskap er ubestridt maktsentrum blant Shiaene, med revolusjonsgarden, regjeringsstyrkene i Irak, Hezbollah i Libanon, Alawitene i Syria, Houthiene i Yemen, osv.

ISIL og Saudi Arabia er ikke tilsvarende forent. Saudi Arabia har nylig samlet 34 mer eller mindre (sunni-)muslimske stater til en koalisjon mot terrorisme, bl.a. ISIL. Den Saudiarabiske kongefamilien har lite sans for å gi fra seg makt til eller gå i kompaniskap med et utskudd som ISIL, enn si underkaste seg deres ledelse og la dem få kontroll og styring over Mekka og Medina.

Ett av landene som ikke er med i denne koalisjonen, er Tyrkia. Det ser ut til at President Erdogan har ambisjoner om selv å ta opp en arv som Kalif, det vil si arven fra de ottomanske kalifene, fra tiden før Kemal. (Ayathollahene Rutholla Khomeini og Ali Khamenei føyer seg inn i rekken etter de første 12 imamene, mens Abu Bakhr Baghdadi synes å ville gjenskape tiden etter Profeten.)

Et annet land som ikke er med i koalisjonen er Indonesia. Det nevnes her fordi ISIL nylig (igjen) markerte sin tilstedeværelse med en selvmordsaksjon. Poenget synes å være å samle stater som er plaget av terroraksjoner fra grupper som ISIL, Al Quaeda, Al Shabaab, Boko Haram og desslike.

USA har meldt seg på i krig mot ISIL. Russland har meldt seg på. Vest og Øst er plutselig samstemte.

Etter flere angrep på fransk jord har Frankrike, den gamle kolonimakten, gått i front. Det var Frankrike som formulerte resolusjonsforslaget som Sikkerhetsrådet vedtok enstemmig. (Resolusjon 2249 (2015))

Tyrkia har meldt seg på, i første omgang i ny innsats mot kurdere (PKK). Innsatsen i forhold til ISIL har vært uklar, mens kurdisk peshmerga i så måte har vært tydelig. For kurderne dreier striden seg først og fremst om et nasjonalt spørsmål, om Kurdistan som en politisk størrelse, med referanse til president Wilsons 14 punkter. Kemal og Tyrkia har definert ut den kurdiske nasjonen. (Jf. folkemordet mot armenerne i 1915 – 1917)

Om ISILs virksomhet i Mosul Velayat/Ninive fylke har vært brukt betegnelsen *Folkemord*, (Nok et mønster av grove, flagrante eller omfattende krenkelser av menneskerettighetene). Av nasjonaliteter som ble spesielt rammet, er Assyriere, Kaldeer, Armenere og Yezidier. 3 ortodokse kristne kulturer og et særegent sufibrorskap, som er feid ut av regionen.

Barbariske strukturer

Noen typiske trekk ser ut til å gå igjen:

- Strukturene er mannsdominerte. Det går et klasseskille mellom menn og kvinner.
- De er udemokratiske førerstrukturer. Det går et klasseskille mellom fører og forførte. Den enkeltes lojalitet til overordnede og til føreren er absolutt. De som ofrer livet, kalles martyrer og får sin lønn i det hinsidige. Førerens lojalitet til sine forførte og underkastede er sjelden et poeng.

Merk: Tradisjonelt er ikke familier demokratiske strukturer. Det betyr imidlertid ikke at familier ikke kan være godartede.

Med kreft som modell. Når en struktur er til plage, og den dertil sprer seg, må den betegnes som ondartet og bør bekjempes.

2000-tallets jihad-organisasjoner, fra Al Quaeda til Al Shabaab, Boko Haram, Nushra og ISIL, ... Vi ser framveksten av en ny generasjon, eller nye mutasjoner av jihad-organisasjoner, ilske, ondartede og med stor

spredningseffekt. Jf. at bare mens jeg har skrevet på denne rapporten har vi i tillegg til Irak og Syria observert terroraksjoner i Tyrkia, i Afghanistan, i Indonesia, i Somalia, i Burkina Faso og i Pakistan..

En alminnelig sideeffekt er framveksten av lovløshet, med en skog av selvforsvarsgrupper, ulike røvere, bander og mafia.

Hvordan forebygge?

Det bør snart være erkjent at «*Bring to justice!*» med bomber og raketter og «*Boots on the Ground*» har begrenset forebyggende effekt. Likeledes det å returnere rømlinger.

Spørsmålet er todelt, men meget enkelt:

- Hvordan forhindrer vi at unge mennesker utvikler seg til jihadister/terrorister?
- Hvordan utvikler vi demokratiske mennesker?

Når det gjelder mennesker som har kommet så langt som til Norge for å søke beskyttelse, synes også svaret å være enkelt:

- Å integrere dem i norske samfunn.

Poenget bør ikke være å holde justis over inntrengerne, men å medvirke til å løfte flest mulig opp og ut fra det meningsløse og destruktive til en meningsfylt og samfunnsnyttig tilværelse.

RÅDGIVNINGSGRUPPA I ÅRET SOM GIKK – 2015

Ved årsmøtet 25.01.2014 la styret fram forslag om over en periode på et år om å avvikle og legge ned Rådgivningsgruppa. Årsmøtet avviste forslaget og markerte et ønske og en vilje til at Rådgivningsgruppa ikke skulle gå ut av fortellingen, men være i den og være en drivende kraft.

Forslaget til virksomhetsplan for 2015 var en kampanje, ***Kampen for Menneskerettigheter 2015***. Med referanse til Virksomhetsplanens punkter:

Vi utfordrer – Direkte henvendelse til kommunene

Vi har gjennom hjelpere henvendt oss ordførerne i Trondheim, Arendal, Grimstad, Sandnes, Stavanger og Tromsø og overlevert boka «*Alle... Enhver ... Ingen... En gjennomgang av Verdenserklæringen*»

I Trondheim har vi videre gitt hver av bystyrepräsentantene et eksemplar av den samme boka.

Etter forslag fra Mangfoldrådets leder, Ismael Elmi Salad, vedtok deretter bystyret enstemmig at det skulle gis kurs i menneskerettigheter for bystyrepräsentanter og kommunalt ansatte.

Vi utfordrer – Henvendelse til fagmiljøene

Medisin og menneskerettigheter. Jeg har holdt en orientering på et lunsjmøte for Flyktningehelseteamet og RVTS. Foreløpig er det blitt med det.

Undervisning og Menneskerettigheter. Jeg har orientert for fylkestyremøtet i Utdanningsforbundet. Der har vi avtale om å følge opp.

Miljø og Menneskerettigheter. Jeg har forsøkt å orientere for Besteforeldrenes Klimaaksjon, en jobb jeg gjorde skammelig dårlig.

Tvangsutsendelser og tvungne forsvinninger

Se gjennomgangen foran. I forbindelse med uttransporteringene over Storskog bør temaet være høyaktuelt.

Det kliniske menneskerettighetsarbeidet

Det er det som har utkrystallisert seg som det store målet, å medvirke til å utvikle en profesjonell første linjes menneskerettighetstjeneste. Det sørgelige er at målet ser ut til å bli lengre og lengre unna mens vi går.

Organisasjonsutvikling

Vi skrev:

Vi trenger

- *Et styre som kan ta ansvar for det organisatoriske:*
 - *Holde orden på medlemsmassen*
 - *Føre medlemsregister*
 - *Kreve inn kontingent*
 - *Opprettholde medlemskontakten – brev, møter og andre aktiviteter*
 - *Holde orden på styret*
 - *Fordeling av ansvar og oppgaver*
 - *Regulære møter*
 - *Referater*
 - *Kontakt med samarbeidende organisasjoner*
 - *En faggruppe som etter hvert kan ta opp igjen det individuelle tjenestetilbudet*
- Videre vil vi trenge inntekter, nok til å lønne en kontormedarbeider, fortrinnsvis en kontorsjef, eller enda bedre en daglig leder.*

Dette har vi ikke maktet.

Om å beskytte

Vi skrev:

Norske myndigheter arbeider med innvandringspolitiske målsetninger, det vil i praksis si å diskriminere bestemte mennesker fra beskyttelse. Vårt oppdrag er å sikre lik beskyttelse til alle. De to målsetningene er vanskelig å forene. Nasjonal lojalitet tilsier å følge myndighetene. Samvittigheten tilsier å varsle myndighetene, bekjempe diskriminering, danne relasjoner og sikre lik beskyttelse til alle. Ikke bare som idé, men å kunne utvikle kunsten å beskytte til å bli et profesjonelt tjenestetilbud, kjent og tilgjengelig for andre.

...

Like viktig som å videreutvikle helse- og sosialvesenet til stadig høyere standard er nå å utvikle en profesjonell første linjes menneskerettighetstjeneste. Dette kan utmerket godt gjøres i samspill med helse- og sosialtjenesten. Det å holde de to splittet, kan være kilde til konflikt. Det vi trenger er ikke splittelse, men samspill.

Det som er, er at vi snakker om en profesjon som ikke er på det offentlige kart, det finnes ikke stillingshjemler. Det finnes ikke bevilgninger. Mulighetene for idealisme og frivillig engasjement er legio. Men mulighetene for lønn og karriere mangler.

Konferanseprogrammet og andre initiativ

- 24.1.2015 Årsmøteseminar og årsmøte avviklet etter planen.
- 28/1 – 3/2 – 4/2-29/7 *Sann-Norskene og Norgesdemokratene marsjerer igjen. Tanker etter en holocaustdag. Tigging og organisasjonsfrihet. Tigging og ytringsfrihet. Tigging og religionsfrihet.*
- 8. mars Snøballkvinnene deltok på torget med banner
- 9. april *Historie og menneskerettigheter – møte på kontoret*
 - Et 75-års minne
 - Et 150- års minne
- 19.4. *Tilfellet Somalia – Noen tanker om helhetlig flyktningepolitikk*
- April – Rådgivning ved dannelsen av *Fiqiomar frivillige organisasjon (Somalia)*
- 9.5. Festaften
- 15.5. *Det er uro i Mahabad – Appell på torget*
- 17.6. *Torg for likeverd – Avlyst*
- 25.8. *I samarbeid med Mangfoldsrådet inviterer Rådgivningsgruppa til:*
 - *Møte med fribyen Trondheim*
 - *Tverrpolitisk panelsamtale om ytringsfrihet*
- 29.8. *Evalueringsmøte – Oppsummering av arrangement*
- 2.10 *Flyktningekatastrofen og Vi – Konferanse om frihet fra frykt og nød*
- 24.10 ***Flyktninger Velkommen*** FN 70 år
- 16.11 *Varsel – Et stykke velutviklet apartheid*
- 17.11 *Tillegg – De humanitære katastrofene og ideen om å handle mot hverandre i brorskapets ånd.*
- 1.12 *Medlemsmøte – Hvem trenger beskyttelse? – Hvem trenger Rådgivningsgruppa?*
- Oppsummering ved Shereen

- Mal – *Request for stayed effectuation of deport – Request to have the asylum application to be properly handled in Norway*
- 3.12 Konferanse om Trosfrihet – *Religion og Menneskerettigheter – Menneskerettigheter og Religion*
- 17.12 Samarbeidsmøte
- Referat ved Shereen
- Tiltaksliste:
 - 20 timers kurs / verksted – bør starte i januar
 - Midtnorsk Senter for Menneskerettigheter
Jf. notater av 9.5.14 og 15.11.15
 - Ekstraordinært årsmøte 18.6.2016
 - Eventuelt Høring / Verksted f.eks. 17-19 juni 2016

Daglig leder har løpet av året utredet/gitt uttalelser i noen få saker, fra Somalia, Eritrea, Iran, Nigeria og Sri Lanka. Spesielt har vi, uten å lykkes, forsøkt å få Sivilombudsmannen til å gripe inn i et par saker med unge kvinner fra Somalia. Inntrykket er imidlertid at Sivilombudsmannen stadig ser sin oppgave i å kontrollere at forvaltningen holder seg til foreskrevet praksis, uten å ta i betraktning hvor vidt konsekvensen av denne kan være krenkende for den aktuelle personen, dennes menneskeverd og menneskerettigheter.

STATUS VED ÅRSSKIFTET

Daglig leder har varslet sin avgang fra 1. september.

Ved ekstraordinært årsmøte 18.6.2016 må det være klart:

- Om virksomheten får sin videreføring
- Om kontoret får sin videreføring

Mitt primære ønske er at den kompetansen som er opparbeidet, kan overføres, ivaretas og videreutvikles ved et Midtnorsk (Kompetanse)Senter for Menneskerettigheter. Det krever finansiering – lønnsmidler.

Videre at det organisatoriske arbeidet kan fortsette, som en interesseorganisasjon og interessekontor for asylsøkere, flyktninger og innvandrere.

Videre at kontoret, med kontorutstyr, inventar, bibliotek, kunst og pågående prosjekter kan få sin videreføring.

VIRKSOMHETSPLAN 2016

- **23.1 Kurs – Verdenserklæringen om Menneskerettighetene**
5 lørdager, 4 timer hver gang. Oppstart 23. januar
- **30.1 Årsmøte**
 - 11 – 15 Drøfting – Virksomhetsplaner 2016
 - 1530 – 17 Årsmøtet
- **8. mars Prosjekt – Hva skal vi gjøre med kjoleutstillingen?**
- **Obs! Obs! Hvis kontoret ikke videreføres, har vi tema for en serie med prosjekter:**
 - Hva skal vi gjøre med kunstutstillingen?
 - Hva skal vi gjøre med boksamlingen?
 - Hva skal vi gjøre med kontorutstyret?
 - Hva skal vi gjøre med Inventaret?
- **9. mai Tema ikke fastlagt**
- **17-19.6 Høring / Verksted**
- **18.6 Ekstraordinært Årsmøte**
- **25.8 Konferanse om ytringsfrihet**
Daglig leder takker av

Eventuelt:

- 2.10 Gandhis fødselsdag
Konferanse om Frihet fra Frykt og Nød
- 24.10 FN-dagen
- 1.12 Konferanse om Trosfrihet
- 10.12 Menneskerettighetsdagen

PROSJEKTER

Videreføring av Rådgivningsgruppas funksjoner:

- i et faglig organ
- og i en interesse- og solidaritetsorganisasjon

Årsmøtet bør velge en ansvarsgruppe med mandat å kontakte kommune og andre interessenter for å initiere og utrede utviklingen av et slikt organ.

Utvikling av kurs

Merk at et godt kurs kan være en inntektskilde som bidrar til finansieringen av det faglige organet.

Refugees Welcome

Det er en kampanje på gang. Rådgivningsgruppa har absolutt sin rolle å spille i forhold til denne. Jf. utredningen fra sidene 2 - 10 om barbariske strukturer og grove, flagrante eller omfattende krenkelser av menneskerettighetene. Jf. at vi ved valget ønsker å styrke styret med representanter fra *Refugees Welcome*.

Barnas rettigheter

Rådgivningsgruppa har i flere omganger engasjert seg i utredninger, kampanjer og organisasjonsutvikling for asylbarn, asylfamilier og deres rettigheter til beskyttelse av familien, samfunnet og staten. Vi vil gjerne bidra igjen. Jf. at vi ved valget ønsker å styrke styret med representanter fra 3. mai og Foreningen for Rettssikkerhet.

Religion og Menneskerettigheter

Religionsfrihet er ikke terrorfrihet. For meg er det f.eks. vanskelig å oppfatte ISIL som legitim religion. Enhver religion har et moralsk imperativ. Min hypotese er at dette for de fleste religioner samsvarer godt med Verdenserklæringen om Menneskerettighetene. Det vil jeg gjerne bidra til å undersøke. Mitt håp og min tro er at dette kan bidra til å styrke det moralske imperativet, også overfor verdslige myndigheter og markedskrefter.

Trondheim. 21.1.16

Bernt Hauge